

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. V.**, zast. obecným zmocněncem JUDr. J. V., proti žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**, se sídlem Křížkovského 511/8, Olomouc, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2018, č. j. UPOL-74784/9410-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 11. 2018, č. j. 65 A 72/2018 - 42,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla žalobcovo odvolání proti rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci o ukončení studia ze dne 26. 2. 2018, č. j. UPOL-40231/7940-2018. V žalobě zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Krajský soud v záhlaví uvedeným usnesením žalobci osvobození od soudních poplatků nepřiznal. Uvedl, že základní podmínkou pro osvobození od soudních poplatků je, že účastník nemá dostatečné prostředky, a zároveň je jeho povinností, aby již při podání návrhu tvrdil a náležitě doložil všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků. Žalobce měl na svém bankovním účtu 113 346,32 Kč. Sice tvrdil, že 100 000 Kč z celkové částky je zápůjčka od jeho babičky k úhradě nákladů na studium vysoké školy, to však nijak nedoložil. I pokud by toto tvrzení bylo prokázáno, žalobci by na účtu stále zbývalo 13 346,32 Kč, což je vzhledem k tomu, že neuváděl žádné výdaje, dostatečná částka na uhrazení soudního poplatku.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud nepřihlédl k tomu, že stěžovatel nemá vlastní příjem a žádost o osvobození doložil řádně vyplněným formulářem. Mezi prarodiči a potomky se neuzavírá písemná smlouva, proto nemohl zápůjčku od babičky doložit písemně. Zapůjčené prostředky je vázán využít na studium, které nadto musí absolvovat od počátku, neboť mu bylo napadeným rozhodnutím znemožněno jej ukončit. Protože náklady na studium na vysoké škole neustále rostou a nelze je dopředu vyčíslit, ani poskytnutá zápůjčka mu pravděpodobně nebude stačit k jejich pokrytí. Krajský soud proto svým usnesením jen navyšuje škody, které stěžovateli vznikly v důsledku vydání rozhodnutí žalované.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podmínky, za kterých je možné přistoupit k osvobození od soudních poplatků, zakotvuje § 36 odst. 3 s. ř. s., podle kterého *[ú]častník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody...* (podtržení doplněno soudem). Podle judikatury NSS *„[p]ovinnost doložit nedostatek prostředků je jednoznačně na účastníkovi řízení, který se domáhá osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje.“* (rozsudek ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, č. 537/2005 Sb. NSS). Neúplnost tvrzení zároveň vylučuje, aby bylo žádosti vyhověno (rozsudek ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 - 88, č. 1962/2010 Sb. NSS).

[7] Stěžovatel v první řadě nesouhlasí s posouzením otázky, zda unesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní ve vztahu k prokázání majetkových poměrů. Krajský soud konstatoval, že stěžovatel nijak nedoložil, že 100 000 Kč na jeho účtu je zápůjčkou, kterou je povinen použít pouze na náklady na studium. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje, neboť stěžovatel toto tvrzení jakýmkoliv relevantním způsobem nedoložil. V kasační stížnosti sice namítá, že mezi prarodiči a potomky se písemná smlouva neuzavírá, ani to mu však nebránilo, aby toto tvrzení doložil jiným způsobem, jako je například čestné prohlášení zápůjčitele. Navíc krajský soud dospěl k závěru, že majetkové poměry stěžovatele by neodůvodňovaly osvobození od soudních poplatků, ani kdyby doložil své tvrzení, že částku zapůjčenou od babičky nemůže použít na nic jiného než na náklady na studium.

[8] Stěžovatel se dále neztotožnil s posouzením otázky, zda jeho poměry odůvodňovaly přiznání osvobození od soudních poplatků. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na výše citovanou judikaturu, podle které je břemeno tvrzení a břemeno důkazní na navrhovateli, přičemž soud z úřední povinnosti jeho majetkové poměry nezjišťuje. Nejvyšší správní soud nesouhlasí s námitkou, že stěžovatel k žádosti připojil řádně vyplněný formulář. Je tomu právě naopak – ve formuláři uvedl, že je finančně závislý na svých rodičích, se kterými žije ve společné domácnosti, nijak blíže nespécifikoval své náklady na živobytí a případné další výdaje, ani jakým způsobem takové výdaje hradí, a to i přesto, že například z jím doloženého výpisu z bankovního

pokračování

úcty vyplývá, že přijal platbu ve výši 3 000 Kč od své matky J. V. V kasační stížnosti stěžovatel dále argumentuje stále se zvyšujícími náklady na studium, avšak ve formuláři nic takového ani rámcově netvrdil a nedokládal. Krajský soud proto nepochybil, pokud vyšel pouze z jeho tvrzení, přičemž pokud stěžovatel netvrdil a nedokládal jakékoliv výdaje, nelze považovat za chybný závěr, že vlastnictví částky 13 346,32 Kč je dostatečné k tomu, aby nebylo nutné jej osvobodit od soudních poplatků.

IV. Závěr a náklady řízení

[9] Soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1, věta druhá, s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu